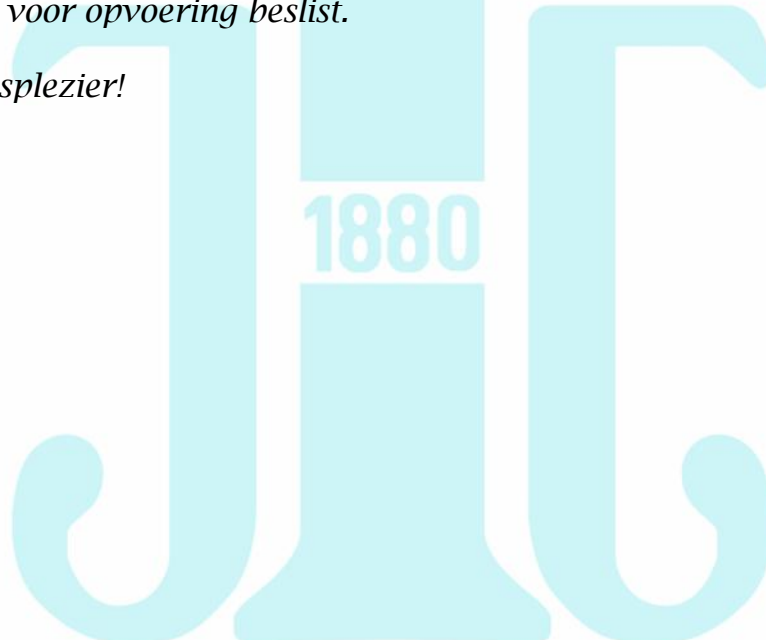

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN VERHAAL MET EEN STAARTJE

Een komedie in twee bedrijven

1880

door

Christiane Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3098

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **EEN VERHAAL MET EEN STAARTJE** op te voeren moet de naam van auteur **CHRISTIANE VLEUGELS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/002
ISBN 978-90-385-11702

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Christiane Vleugels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1 dame – 2 heren)

STAF LAMBERT, 40 à 45 jaar

KAREL PEETERS, 55 à 60 jaar

MICHELE, 30 à 35 jaar

DECOR

EERSTE BEDRIJF : Suggestie van de binnenkant van een lift

TWEEDE BEDRIJF : Een bank in een park

KORTE INHOUD

Twee mannen, Karel Peeters en Staf Lambert, komen vast te zitten in een lift. Als ze kennismaken blijkt Karel de detective te zijn die Staf inhuurde om zijn overspelige vrouw te schaduwen. Om de tijd te verdrijven doen de mannen hun zaakjes uit de doeken waarbij Karel zijn fantasie de vrije loop laat en Staf zijn hart uitstort. Als de lift eindelijk terug op gang komt nemen de mannen afscheid en besluiten de onopgeloste zaak verder tot op de bodem uit te spitten. Met welke verrassende feiten Karel nog allemaal op de proppen zal komen zorgt voor enige hilariteit. Zeker als blijkt dat ook Staf er enige slecht bewaarde geheimen op nahoud!

EERSTE BEDRIJF

(Twee zakenmannen wachten samen op de lift. Ping, de lift opent zijn deuren. De heren delen een beleefd knikje. Allebei duwen ze op het gewenste verdiep en staren verder voor zich uit. Tot plots met een schok de lift tot stilstand komt. Een beetje geschrokken kijken ze mekaar aan. Meneer Lambert krijgt het angstzweet op zijn voorhoofd. Meneer Peeters houdt het hoofd koel.)

PEETERS : Allee, waarom stopt die lift nu?

LAMBERT : Wat gaan we nu krijgen?

PEETERS : Ik vrees dat de lift geblokkeerd zit.

LAMBERT : Het zal toch niet waar zijn hé?

PEETERS : Ja, ik geloof dat we van Jan hebben.

LAMBERT : Het is niet waar hé!

PEETERS : Alles onder controle! *(drukt op enkele knopjes. Er gebeurt niets.)*

LAMBERT : Schijnt niet veel te helpen. Laat mij eens proberen. *(Drukt enkele keren krachtig. Weer gebeurt er niets.)*

LAMBERT : Het is toch niet waar hé?

PEETERS : Geen paniek. Dat zal zo dadelijk wel worden opgelost.

LAMBERT : Dat mag ik hopen, ik heb het niet zo op kleine ruimtes begrepen. *(Nerveus maakt hij zijn stropdas wat losser en haalt diep adem.)* Hebt ge al op de alarmknop gedrukt?

PEETERS : *(drukt de alarmknop)* Dat schijnt ook niet veel te geven.

LAMBERT : *(drukt de alarmknop iets heviger)* Ja, die knop staat daar ook maar voor de sier hé! HALLOOO? IS DAAR IEMAND?

PEETERS : Geen paniek. Er is waarschijnlijk al lang hulp onderweg.

LAMBERT : Denkt ge dat? Ik hoor nochtans maar weinig beweging in het gebouw.

(Beide mannen leggen hun oor tegen de liftdeur.)

Ik hoor niks! HALLOOOO!

PEETERS : Niet zo roepen in mijn oor! Blijkbaar horen ze ons niet.

LAMBERT : Maar allee, dat gaan ze mij toch niet aan doen.

PEETERS : Gewoon het hoofd koel houden. Meestal duurt zoiets niet lang.

LAMBERT : Gij hebt dat al eens meegemaakt?

PEETERS : Jazeker. En zelfs nog niet zolang geleden.

LAMBERT : In deze lift?

PEETERS : Nee dat niet. Ergens anders. Maar we hebben toen toch wel bijna een uur vastgezeten.

LAMBERT : EEN UUR! Maar dat houd ik nooit vol! Dan wordt ik zot!

PEETERS : Maar dat wilt niet zeggen dat het ook nu zolang zal duren hé!

LAMBERT : Zelfs al duurt dat maar tien minuten. Ik kan daar dus echt niet tegen. (*oor tegen deur*) En ik hoor absoluut niks van beweging.

PEETERS : Dat zal dan zijn omdat ze hulp gaan halen zeker?

LAMBERT : Ja? Ja, dat kan. Als gij dat zegt... dat kan.

(Lange stilte waarin angstige en geruststellende blikken worden gewisseld.)

LAMBERT : Dit, dat is dus écht niks voor mij he.

PEETERS : Tja. Er zit toch niks anders op dan te wachten.

LAMBERT : Het is maar te hopen dat het niet te lang gaat duren.

PEETERS : Een beetje geduld.

LAMBERT : Dat duurt toch wel hééél lang hé!

PEETERS : Komt allemaal in orde. Geduld is een schone zaak.

LAMBERT : Geduld? Geduld? Ik heb geen tijd voor geduld! En trouwens, ik heb een afspraak. En ik kom niet graag te laat op een afspraak.

PEETERS : Ik heb ook een afspraak. Maar ziet ge mij panikeren?

LAMBERT : Nee, da's juist. Gij, gij panikeert niet... Maar allee, misschien maar goed dat we een afspraak hebben. Dan zullen ze ons vast en zeker wel komen zoeken.

PEETERS : Klopt. Ze zullen ons subiet wel komen zoeken. Allee ja, u zullen ze vast wel komen zoeken. Maar mij niet zo direct.

LAMBERT : En waarom zouden ze u niet komen zoeken?

PEETERS : Omdat ik hier incognito ben.

LAMBERT : Incognito? Wat bedoelt u daarmee?

PEETERS : Awel ja, incognito hé! Dat wil zeggen dat mijn bezoek een beetje geheim is. Met andere woorden: er is maar één persoon die weet dat ik hier ben.

LAMBERT : Ge wilt zeggen twee personen.

PEETERS : Hoezo?

LAMBERT : Ah ja, ik weet nu toch ook dat gij hier zijt?

PEETERS : Juist, juist.

LAMBERT : Maar van mij zullen ze het niet te weten komen zenne.

PEETERS : Pardon?

LAMBERT : Dat u hier incognito bent. Ik kan namelijk goed zwijgen!

PEETERS : Juist ja.

LAMBERT : Ik ben nogal zwijgzaam van natuur.

PEETERS : Hm.

LAMBERT : Ne stille, zoals ze zeggen.

PEETERS : Juist ja. Ne stille.

LAMBERT : *(Hij krijgt een paniekaanval en schreeuwt het uit)* HEEEEEEELP!

PEETERS : Maar jong toch! Ik krijg bijna een hartinfarct! Kalmeer nu toch eens.

LAMBERT : Ik wil eruit! Eruit!

PEETERS : Maar kalmeer alstublieft. Die paniek is voor niks nodig. Trouwens, ze zullen u zo dadelijk toch komen zoeken.

LAMBERT : Dat is het hem juist. Mij zullen ze ook zo rap niet komen zoeken.

PEETERS : Hoezo?

LAMBERT : Ik heb namelijk ook een geheime afspraak.

PEETERS : Dus, gij zijt hier ook incognito?

LAMBERT : JAAAAA!

PEETERS : Maar roep nu toch eens niet zo! Ik dacht dat gij ne stille waart?

LAMBERT : Ik zei het toch al, ik word zeer nerveus in kleine ruimtes.

PEETERS : Maar wacht eens efkes? Als wij hier allebei incognito zijn.... Mag ik dan eens vragen wat uw naam is?

LAMBERT : Euh, ja zeker. Mijn naam is Lambert. Staf Lambert.

PEETERS : Mijnheer Lambert! Wat een verrassing, want dan hebben wij een afspraak

met elkaar.

LAMBERT : Och, maar dan bent u mijnheer Peeters.

PEETERS : Inderdaad. Karel Peeters, aangenaam.

(Ze schudden elkaar de hand.)

LAMBERT : Da's straf. Ik bedoel, dat wij mekaar op deze manier ontmoeten.

PEETERS : Ja dat moogt ge wel zeggen. Zeer uitzonderlijk.

LAMBERT : Allee, komt zoiets nu tegen! En euh... hebt ge de foto's bij?

PEETERS : SSSht, meneer Lambert. Met zo'n vragen moet ge heel voorzichtig zijn. Ge weet namelijk nooit wie er allemaal meeluistert.

LAMBERT : HEEEEELP!

PEETERS : Maar jong toch. Stopt nu toch eens met dat schreeuwen!

LAMBERT : Maar ge hebt het zelf gezegd; ge weet nooit wie er allemaal meeluistert.

Misschien kan er mij dan iemand horen hé?

PEETERS : Meneer Lambert. Ik wil daar alleen maar mee zeggen, het is beter zoiets tussen vier muren te bespreken.

LAMBERT : Ik weet niet of gij al eens goed hebt rondgekeken?

PEETERS : Ja ja, ge weet goed genoeg wat ik wil zeggen. Onder vier ogen.

LAMBERT : Awel!

PEETERS : Laat maar zitten.

LAMBERT : Ik houd dat hier wel niet lang meer vol zenne.

PEETERS : Van mij mag er nu ook wel wat schot in de zaak komen.

LAMBERT : Maar euh, als wij hier alle twee incognito zijn, wie komt er ons dan zoeken? Hé?... HEEEEELP!

PEETERS : Jonge jonge toch, dat gaat hier nog lang duren.

LAMBERT : Denkt ge dat?

PEETERS : Nee, ik denk alleen dat als we het hoofd koel houden de tijd wat sneller voorbij zal gaan. Of dan op zijn minst toch een beetje aangenamer.

LAMBERT : Ik, ik weet het. Maar, als dat hier nog lang gaat duren dan, dan word ik krankjorum!

PEETERS : En gij niet alleen.

LAMBERT : Ik, ik kan hier dus helemaal niet tegen hé!

PEETERS : Weet ge wat, ge hebt gelijk. Het is misschien toch zo geen slecht idee om onze zaakjes hier te bespreken. Dat zal u misschien wat afleiden.

LAMBERT : Misschien, ja.

PEETERS : Kom, we zetten ons efkes neer. Ik geloof dat ik nog een beetje cognac in mijne zakflacon heb.

(Beide heren gaan zitten en delen de cognac)

PEETERS : Alstublieft.

LAMBERT : Merci!

PEETERS : En neemt maar een goeie slok!

LAMBERT : Aaah. Ge hebt gelijk, dat kalmeert.

PEETERS : Ik zei het toch.

LAMBERT : En ik geloof dat ik nog een spieke kaas over heb van mijn lunch. *(Haalt stuk kaas uit zijn lunchbox)* Hier, voila sé.

PEETERS : Oh, een stukje kaas. Dat past er heel goed bij.

LAMBERT : Santé!

PEETERS : Smakelijk!

LAMBERT : *(fluistert)* En, mag ik nu vragen of ge de foto's bijhebt?

PEETERS : Ge moet niet fluisteren. Ik denk dat we nu al wel hebben vastgesteld dat niemand ons kan horen.

LAMBERT : Het lijkt me niet snugger om mij daar nu aan te herinneren.

PEETERS : Oh ja, sorry. Laat me even m'n aktetas openen.

LAMBERT : En... zijt ge iets interessant te weten gekomen?

PEETERS : Ja ja, ge zult tevreden zijn van mijn werk.

LAMBERT : Prima.

PEETERS : Maar ja, ge weet, als ik iets te weten kom... dan zou u dat wel eens niet kunnen bevallen...

LAMBERT : Ja maar hoe zit het nu? Mag ik tevreden zijn of bevalt het me niet?

PEETERS : Een beetje geduld. We komen zo direct bij de feiten.

LAMBERT : Nu maakt ge me toch wel héél curieus zenne.

PEETERS : Luister. Ik heb gedaan wat u van mij gevraagd hebt. Ik heb uw vrouw twee weken lang gevolgd.

LAMBERT : En u bent iets te weten gekomen?

PEETERS : Precies.

LAMBERT : Ik wist het.

PEETERS : Maar laat me nu efkes de zaken op een rijtje zetten.

LAMBERT : Houd me niet te lang in spanning hé? Zoals ge weet, ik sta scherp!

PEETERS : Precies. Dus, zoals u al wist gaat uw vrouw elke avond naar de fitness.

LAMBERT : Dat beweert ze, ja.

PEETERS : Ja. En dat klopt.

LAMBERT : Ge bedoelt, dat ze dan ook echt naar de fitness gaat?

PEETERS : Ja.

LAMBERT : Het is toch niet waar?

PEETERS : Toch wel. Maarrr... zoals u vermoedde, gaat ze niet alleen.

LAMBERT : Ik wist het!

PEETERS : Ze gaat met een vriendin.

LAMBERT : Een vriendin? Dus...ze is lesbisch?

PEETERS : Dat zeg ik toch niet! Ze gaan gewoon vriendschappelijk met elkaar om.

LAMBERT : En hoe ziet die vriendin er uit?

PEETERS : *(haalt een foto uit zijn aktetas)* Ik kan verkeerd zijn hé, maar eigenlijk lijkt die vriendin heel erg op uw vrouw. Lang zwart haar, slank van gestalte...

LAMBERT : Niet moeilijk dat die erg op mijn vrouw lijkt. Dat is haar tweelingzuster. Is dat alles wat je me te vertellen hebt?

PEETERS : Wacht, het strafste moet nog komen. Gij zijt echt een ongeduldige kerel hé? Dus, uw vrouw verlaat elke weekdag stipt om vier uur de woning. Haar vriendin, allee ja, haar zuster, pikt haar op en samen wandelen ze te voet naar de fitness.

LAMBERT : Ge vertelt mij niks dat ik zelf nog niet wist.

PEETERS : Maar wacht nu toch eens efkes! Er is meer.

LAMBERT : Laat maar komen.

PEETERS : Dus, naar de fitness! Allereerst gaat uw vrouw zich omkleden. Dan, om op te warmen gaat ze een halfuurtje op de loopband. Dan gaat ze op de mat wat

buikspieroefeningen doen. Daarna gaat ze wat gewichten drukken. En als laatste een kwartiertje op de fiets.

LAMBERT : Pffft...En, en?

PEETERS : En dan gaat ze naar de sauna.

LAMBERT : Daar is toch allemaal niks mis mee?

PEETERS : Nee. Inderdaad. Maaarr... ze is daar niet alleen in die cabine.

LAMBERT : Ah nee, want ze is in het gezelschap van haar zuster!

PEETERS : Nee! Haar zuster gaat zelfs niet mee naar de fitnessstoestellen. Die blijft heel de tijd alleen in de bar zitten wachten.

LAMBERT : En hoe weet ge dan dat mijn vrouw niet alleen in die sauna zit?

PEETERS : Wel, omdat, als ze daar na een kwartier terug uit komt dan is ze in het gezelschap van een man.

LAMBERT : En dan? Wat kan er nu gebeuren in een kwartiertje? Zwans nu niet. Dat heeft toch niks om het lijf!

PEETERS : Precies! Dat bedoel ik nou juist! Ze gaan slechts gekleed in een badhanddoek hé.

LAMBERT : Maar allee! Ik zie daar eerlijk gezegd niks verkeerd in!

PEETERS : Des te beter!

LAMBERT : Pfieuw, als dat alles is. Dan ben ik toch voor een heel stuk opgelucht!

PEETERS : Ja, als u het zegt. (*Bergt de foto weer op.*)

LAMBERT : Eerlijk gezegd? Awel ja. Dat is een pak van mijn hart! Stel u voor dat ze naar een goedkoop hotelleke was gegaan, of zo? Dat zou pas verdacht zijn geweest, niet?

PEETERS : U zegt het.

LAMBERT : Of, of is er iets anders dat u mij nog niet verteld hebt?

PEETERS : Nee nee.... Als dit van u een tevreden man maakt dan is mijn werk geslaagd.

LAMBERT : Voila, dat vind ik nu ook.

PEETERS : Sommige mensen zijn nu eenmaal snel tevreden.

LAMBERT : Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

PEETERS : Boah, nikske.

LAMBERT : Was er soms nog iets dat ge mij wenst te vertellen?

PEETERS : Nee nee... Ik sta alleen soms een beetje verstomd van de mensen hun naïviteit. Da's alles.

LAMBERT : Allee, waar slaat dat nu weer op?

PEETERS : Nikske. Zomaar.

LAMBERT : Meneer Peeters, als er iets is dat ik moet weten dan vind ik het uw plicht mij dat te vertellen! Tenslotte, daar wordt u toch voor betaald nietwaar?!

PEETERS : Dat is juist! Awel hé meneer Lambert. Eerlijk gezegd hé... Dat zaakje stinkt!

LAMBERT : Dat is die kaas die ge riekt.

PEETERS : Nee nee, ik heb het spijtig genoeg meestal bij het rechte eind.

LAMBERT : Gij zijt een achterdochtige mens! Dat is alles. Soms hé, is het niet slecht een beetje vertrouwen in de mensen te hebben.

PEETERS : Het is een goeie die het zegt! Als gij zoveel vertrouwen in de mensen stelt, waarom stuurt ge dan een detective achter uw vrouw aan?

LAMBERT : Awel hé, omdat... zij den enige mens is... die ik niet vertrouw.

PEETERS : En ge hebt gelijk. Ik zou dat zaakje ook niet vertrouwen.

LAMBERT : Maar dat zaakje is voor mij nu opgeklaard. Als mijn vrouw voortaan zegt dat ze gaat fitnessen, dan kan ik ze geloven. Dank zij u heb ik daar terug vertrouwen in.

PEETERS : Fitnessen? Ja, aan beweging zal het haar niet mankeren!

LAMBERT : Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

(Peeters maakt een obsceen gebaar)

Oooh, hoe durft ge nu zoiets te insinueren als ge daar zelfs niet één bewijs van kunt voorleggen?

PEETERS : Soms heb ik geen bewijs nodig. Ik heb daar een neus voor.

LAMBERT : Gij riekt nog altijd die kaas ja.

PEETERS : Het is al goed. U lijkt mij een tevreden man. Dan ben ik dat ook.

(Beide mannen staan terug op.)

LAMBERT : Voila. Zo is het.

PEETERS : Allee, nu mag er toch wel iets gaan gebeuren. (*bonkt stevig op de liftdeur*)

LAMBERT : Ge had gelijk. Ik was efkes onze benarde positie vergeten. Maar nu krijg ik het precies toch terug benauwd.

PEETERS : Lang kan het nu niet meer duren. We zijn heus niet de enige mensen in dit gebouw. Ik ben trouwens beneden nog iemand gepasseerd in de lobby voor ik in de lift ben gestapt.

LAMBERT : O ja natuurlijk! Dat was ik!

PEETERS : Ochoot. Dat zou wel eens kunnen ja.

LAMBERT : Pffff, ik krijg precies geen zuurstof meer. Hebt gij nog genoeg lucht?

PEETERS : Geloof mij, lucht is hier meer dan genoeg. Er mocht alleen wat meer ruimte zijn.

LAMBERT : Ruimte? Wist ge dat er in de ruimte ook geen lucht is? Pffffff... Ik stik precies!

PEETERS : Laat maar zitten. Laat ons vooral kalm blijven en probeer uw gedachten wat te verzetten.

LAMBERT : Maar dat is moeilijk zenne.

PEETERS : Laat ons het dan eens efkes over de factuur hebben.

LAMBERT : Inderdaad, dat leidt af.

PEETERS : Dat dacht ik al.

LAMBERT : Tja, ge kent de afspraak hé, de factuur stuurt ge maar naar mijn zaak.

PEETERS : Dat komt allemaal in orde meneer Lambert.

LAMBERT : Ja, alles komt in orde. Het is nu maar te hopen dat we dat van die lift ook snel kunnen zeggen!

PEETERS : Enne, wilt u dat ik uw vrouw nog verder schaduw?

LAMBERT : Boah, dat zal wel niet nodig zijn zeker?

PEETERS : Zoals u wenst meneer Lambert. Zoals u wenst.

LAMBERT : Ik bedoel, er is tenslotte niets concreet gebeurd! Hé?

PEETERS : (*lacht binnensmonds*) Jah jah, da's juist meneer Lambert.

LAMBERT : Maar u hebt daar blijkbaar nog altijd twijfels bij?

PEETERS : Boah, ja. Als dat mijn vrouw was? Dan zou ik daar zéér zeker nog twijfels bij hebben.

LAMBERT : Dus... u denkt nog altijd dat er meer uit de kast gaat komen, indien u haar verder in het oog houdt?

PEETERS : Zonder twijfel.

LAMBERT : Maar, nu brengt u mij toch wel degelijk aan het twijfelen zenne.

PEETERS : Maar ge moet niet twijfelen! Als dat mijn vrouw was? Dan zou ik daar direct nen detective op hebben gezet.

LAMBERT : Jah, dat was dus ook mijn eerste gedacht. Het is dan ook een mooie vrouw hé.

PEETERS : Een héél mooie vrouw!

LAMBERT : En zo'n fantastisch lichaam.

PEETERS : Prachtig lichaam!

LAMBERT : Amai, ge hebt ze precies ook goed bekeken?

PEETERS : Zo'n vrouw, meneer Lambert. Daar kunt ge niet naast kijken hé.

LAMBERT : Da's juist. Daar kijken alle mannen naar om. En ik ben dan zo'n doordeweeks type. Gene lelijke, maar ook gene knappe. Allee ja, ik weet ook wel dat ik geen adonis ben. Dus, dat zaait twijfels he.

PEETERS : Zonder twijfel.

LAMBERT : Enneuh, die man... waar ze mee uit de sauna kwam? Was, was dat soms ne knappe?

PEETERS : Tja, als ge het aan mij vraagt... Kent ge den David van Michelangelo? Awel, die zou er naast verbleken!

LAMBERT : Amai, en dat is dan al zo'n bleke!

PEETERS : Zo'n figuur! En een gespierde borstkast! Man man. Enneuh... die had een serieus badhanddoekske nodig om z'n spel te verbergen zenne!

LAMBERT : Het zal toch niet waar zijn zeker?

PEETERS : Ja ja. Die had blijkbaar zijn ogen goed de kost gegeven in die sauna.

LAMBERT : Amai, amai... Enne, hoe gingen ze dan met mekaar om? Vriendschappelijk?

PEETERS : Hahaha, meneer Lambert... Vriendschappelijk? Maar alstublieft nu toch. Dat waren precies twee tortelduifkes!

LAMBERT : Twee tortelduifkes? Hoe bedoelt ge?

PEETERS : Meneer Lambert, daar moet ik nu toch geen tekeningske bij maken hé?

LAMBERT : Enneuh achteraf, zijn, zijn ze dan samen naar de kleedkamer gegaan?

PEETERS : Tja, dat zou ik niet kunnen zeggen. Ik heb geen toestemming om achter de schermen te gaan hé. Maar ik heb wel een foto van die man kunnen maken toen hij de fitness verliet. *(Haalt de foto uit zijn aktentas)*

LAMBERT : *(bekijkt de foto)* Inderdaad, wat een figuur! Maar geef nu toe, da's toch maar een lompe kop hé? Hmm, op de één of de ander manier doet die mij aan iemand denken.

PEETERS : Tja, als u het zegt. Ik heb niet veel naar die man gekeken.

LAMBERT : Ja ja, Zijn gezelschap was veel interessanter zeker?!

PEETERS : Inderdaad! Want amai, die vriendin van uw vrouw...

LAMBERT : Haar zuster dus...

PEETERS : Juist, haar zuster! Fieuw... Als ik eerlijk mag zijn, meneer Lambert. Da's ook een schoon vrouw hé.

LAMBERT : Zal 't gaan ja! Maar ge hebt gelijk. Das inderdaad ook een knappe.

PEETERS : Ja wadde!

LAMBERT : Zeg, maar nu valt mijn frank! Zou het soms kunnen dat ge mijn vrouw misschien verwisseld hebt met haar tweelingzuster? Stel u voor, misschien was het wel Sarah, en niet mijn vrouw Sofie, die daar in de sauna zat met die man?

PEETERS : Nee nee, meneer Lambert. Daarover bestaat spijtig genoeg geen twijfel. Ik heb uw vrouw uit het huis zien komen en zij had een ander kapsel dan haar zus. Ten eerste was haar haar wat korter en droeg ze het haar los. Terwijl haar zus het haar in een staart droeg. En dat is heel de avond niet anders geweest. Nee nee, geen twijfel!

LAMBERT : Tja, als u het zegt.

PEETERS : Zo is het. Ik had u natuurlijk veel liever iets anders verteld.

LAMBERT : Ik begrijp het. U moet tenslotte eerlijk zijn.

PEETERS : Juist juist. Zeg, enne... die Sarah? Is die soms getrouwd?

LAMBERT : Haar zuster? Nee, nooit getrouwd. Maar wat heeft dat nu met de zaak te maken?

PEETERS : Sorry meneer Lambert. Dat is beroepsmisvorming hé. Ik ben ne curieuze mens van natuur.

LAMBERT : Het is al goed.

PEETERS : Maar ze heeft dan toch een vriend?

LAMBERT : Wie? Haar zuster?...Nee, ook geen vriend.

PEETERS : Allee, zo'n knappe vrouw, en dan zonder vriend? Da's ook spijtig hé.

LAMBERT : Spijtig? Dat mijn vrouw vreemd gaat. Dat is spijtig, ja!

PEETERS : Ja ja zeker. Maar dat is natuurlijk nog niet echt bewezen hé.

LAMBERT : Ja, dat zegt ge nu! Maar ge zijt daar blijkbaar wel van overtuigd.

PEETERS : Weet ge, ik heb daar een neus voor.

LAMBERT : Luister hé, het interesseert mij niet wat uwe neus riekt! Ik wil alleen maar bewijzen zien. Da's alles!

PEETERS : Dus... zal ik uw vrouw nog verder schaduwen?

LAMBERT : Het is goed. Volg haar nog een week. Maar niet van te dichtbij hé!

PEETERS : Natuurlijk niet! Ik kan heel discreet zijn. Dat komt dik in orde meneer Lambert.

LAMBERT : En als er zich enige verwickelingen voordoen, mij onmiddellijk verwittigen hé.

PEETERS : Ik stel u vanzelfsprekend meteen op de hoogte als er zich iets voordoet.

LAMBERT : Pffff, nu mag die lift toch wel in beweging komen zenne.

PEETERS : Jazeker! Ik heb er dorst van gekregen. Mag ik?

(Lambert geeft de flacon terug. Die is leeg.)

Leeg. Hm. Al een geluk dat ik altijd op zo'n noodgeval ben voorzien. *(haalt uit andere binnenzak nog een zakflacon met cognac en neemt een flinke slok)*
Aaah, dat kan toch deugd doen hé.

LAMBERT : Zeg, euh... mag ik u nu eens een persoonlijke vraag stellen?

PEETERS : Dat hangt er vanaf hoe persoonlijk.

LAMBERT : Awel ja, ik vroeg mij af, bent u soms getrouwd?

PEETERS : Getrouwd? Geweest ja. Mijn vrouw is spijtig genoeg tien jaar geleden overleden.

LAMBERT : Oei, da's erger. Innige deelneming.

PEETERS : Och ja, het is al lang geleden.

LAMBERT : En, geen nieuwe vrouw in uw leven?

PEETERS : Boah, niet zo direct, nee.

LAMBERT : U bent dus wel op zoek?

PEETERS : Alleen is maar alleen hé, meneer Lambert?

LAMBERT : Ja, dat klopt.

PEETERS : Zeg, mag ik u nu ook eens een persoonlijke vraag stellen?

LAMBERT : Vraag maar.

PEETERS : Awel, stel u voor... maar dan puur hypothetisch hé. Stel u voor, dat ge nu mocht kiezen tussen uw vrouw en haar zuster?

LAMBERT : Maar zijt ge daar nu weer terug met die zuster?

PEETERS : Ik heb gezegd, PUUR hypothetisch.

LAMBERT : Dus, ge bedoelt, als ik kon kiezen tussen ons Sofie en Sarah?

PEETERS : Juist, kiezen tussen uw vrouw Sofie en haar zuster Sarah.

LAMBERT : Ik denk dat dat wel duidelijk is hé meneer Peeters.

PEETERS : Karel. Zeg maar Karel.

LAMBERT : Karel. Ik bedoel, ik ben tenslotte getrouwd met Sofie.

PEETERS : En u hebt nooit zo eens nagedacht... over Sarah?

LAMBERT : Maar meneer Peeters... daar spelen ook vieze dingen in dat koppeke van u hé?

PEETERS : Karel!

LAMBERT : Precies, Karel. Ik weet begot niet waarom u dat zo interesseert. En eigenlijk zijn dat ook helemaal niet uw zaken.

PEETERS : Sorry, gewoon gezonde nieuwsgierigheid. Tenslotte, het is een tweeling? Mij zou dat helemaal niet verbazen als u al eens gedachten hebt gehad over haar zuster. We zijn toch gezonde mensen hé?

LAMBERT : Met een zieke geest als ge het mij vraagt!

PEETERS : Maar meneer Lambert. Wees nu toch eens eerlijk.

LAMBERT : Oké, oké. Ja... Ge hebt gelijk. Maar het is helemaal niet wat u nu insinueert. En het is ook al héél lang geleden. Ik was namelijk eerst in een relatie met Sarah. Maar dat was lang voor ik ons Sofie leerde kennen!

PEETERS : Voila! Wat heb ik u gezegd!

LAMBERT : Toch zijt ge verkeerd Karel! Want sinds ik bij Sofie ben heb ik geen moment meer aan Sarah gedacht. Geen moment!